

Ze gebaart met haar hand dat Feyer moet gaan zitten, buigt zich dan naar haar toe en fluisterend - bijna alsof ze een geheim vertelt - vervolgt ze haar woorden.

‘Wat denk je, hoe wist ik dat je hier zou zijn? Een openbaring van de Shefa, of heeft er iemand misschien haar mondje voorbij gepraat tijdens een bepaalde activiteit?’

De kou slaat Feyer om het hart als ze begrijpt waar dat mens op doelt, maar dat kan niet waar zijn. De werkelijkheid maakt een slingerende draai, waardoor alles vreemd lijkt. De duistere ruimte om haar heen, het eeuwig jammeren van de wind langs de oude muren van de burcht erboven en vooral die wetende blik in de ogen van dat afschuwelijke mens.

‘Nee, dat is niet waar,’ schreeuwt ze bijna. ‘Jade zou mij nooit verraden!’

‘Verraden, verraden,’ sust Daiwelin, ‘dat is wat sterk uitgedrukt, toch? Meer een kwestie van haar prioriteiten stellen: trouw zijn aan een afwijker zoals jij of aan haar land. Zij heeft wijs gekozen en dat ga jij ook doen.’

Wat Daiwelin verder ook zegt, Feyer hoort het niet. Ze kan alleen maar denken aan hoe alles haar door de vingers aan het glijpen is. Hoe heeft het allemaal zo mis kunnen gaan? Ze had het toch allemaal zo goed bedoeld?

Een maand eerder -Aoygust

De buit

Een wirwar van stekelige takken die zich met elkaar verstrengelen - onmogelijk te zien waar de ene begint en de andere eindigt - kronkelt om haar heen, zodat ze alweer vastzit in het struweel van hondsroos en meidoorn.

Feyer rukt zich ongeduldig los en heeft er direct spijt van als ze de scheur ziet die de lange dorens in haar koelpak maken. Als ze zo doorgaat, werkt dat pak niet meer. Op de thermometer om haar pols leest ze vierenveertig graden Celsius. Warm genoeg om het in af te leggen tijdens een wandeling. Voorzichtig, maar weer verder. Ze manoeuvreert de machete tussen zichzelf en de prikkende twijgen en hakt zich los.

Als ze zich bevrijd opricht in haar volle lengte, trekt het koelpak ongemakkelijk onder haar armen en knelt in haar kruis. Die stomme uniformen zijn altijd te klein. Onhandig probeert ze het, met wegglijdende handschoenen, wat losser te plukken. De zware bekapping op haar rug maakt dat de kraag benauwend in haar hals snijdt.

Ze doet haar best om haar lichamelijke ongemak te negeren en maakt aanstalten om haar weg te vervolgen. Dan begint haar maag luidruchtig kenbaar te maken dat op pad gaan zonder ontbijt een heel slecht plan was. Ze had vanochtend zoveel haast – als de dood om te laat te komen voor haar examen – dat ze de tijd niet genomen had om iets te eten. Dat moet nu eerst maar opgelost, denkt ze bij zichzelf en laat de ransel van haar schouder glijden. Gedachteloos grabbelt ze met haar handen door het voorvakje op zoek naar haar lunch, om zich dan te realiseren dat het leeg is. Ze heeft weer eens niets te eten bij zich. Ze kan er maar niet aan wennen dat ze daar nu zelf voor moet zorgen en dat het niet meer voor haar gedaan werd, zoals toen ze nog voor het staatstheater werkte.

‘Sukkel,’ scheldt ze boos op zichzelf, ‘wanneer wen je er nu eens aan dat die tijd voorbij is. En als je je kop er niet bij houdt, kun je dat hele woud-beheer ook vergeten en heb je pas echt een probleem. Straks zit je nog bij de zorg.’

Half scheldend vervolgt ze het traject langs de noordzijde van de zone omhoog, langs de steile helling. Ze heeft als enige van haar klas deze route gekozen om de proeve van bekwaamheid mee af te leggen, in de hoop iets bijzonders te ontdekken.

Bescherming, behoud en begrip; de drie B's, daar draait het om in de

opleiding voor woudbeheerder. Begrip, het laatste examenonderdeel dat ze vandaag moet halen, draait niet alleen om kennis, maar ook om inzicht hebben in de taal die het bos spreekt en om oog te hebben voor wat de wildernis haar aanreikt. Kan een geneesmiddel zijn, een oplossing voor een tekort aan materiaal (zoals het gebruik van spinnenweb om textiel van te maken) - van die dingen.

Ze zal echt met iets goeds moeten komen, want het zal erom spannen met die magere cijfers die ze tot nu toe heeft gehaald. Ze zou er wel gevoel voor hebben, is haar gezegd, maar ze laat zich te vaak afleiden door haar eigen gedachten, waardoor ze niet opletten op haar omgeving is. Het is waar, weet ze, dus ze stelt haar focus scherp om niet af te dwalen in allerlei bijzaken. Ze negeert de geur van smeltende hars die zwaar in de lucht om haar heen hangt, zoals wierook tijdens een religieuze ceremonie van Sherafijnen. Het geestverruimende effect dat de rijke, pittige lucht normaal op haar heeft, laat ze voor wat het is om haar hoofd er dit keer goed bij te houden.

"Alles om ons heen dat groeit en bloeit is heilig," reciteert hun docent standaard aan het einde van de les, "maar de bossen zijn het hart. Gaat het goed met het woud, dan gaat het goed met ons, Rodina. Vergeet dus niet welke verantwoordelijkheid eenieder van jullie heeft om ten allen tijden alert te zijn."

Typisch zo'n uitspraak die Feyer graag gebruikt om dat mens te imiteren en zo haar medestudenten te vermaken - buiten gehoorsafstand van de docent, wel te verstaan. Een kunstje waar ze nu niets aan heeft. Zuchtend realiseert ze zich dat ze daar waarschijnlijk nooit meer wat aan zal hebben.

Volwassen zijn is een stuk minder leuk dan ze zich had voorgesteld. Ze zou dan eindelijk kunnen doen waar ze zelf zin in had, samen met haar geliefde Jade - nou, dus niet. Integendeel. Het is één en al verplichte nummertjes en steeds minder tijd voor elkaar. Ze heeft de indruk dat ze haar nestmaatje langzamerhand kwijtraakt nu ze beiden zo'n ander leven leiden. Dus dat uurtje, aan het einde van de middag dat Jade voor haar heeft gereserveerd, moet ze koste wat het kost zien te halen. Hierna zal het alleen nog maar lastiger worden om hun levens met elkaar te verbinden.

Vastberaden voert ze haar tempo op, ondanks de hitte en de zware bekking op haar rug, met als gevolg dat ze niet goed oplet waar ze haar voeten zet. Ze struikelt. In een poging haar evenwicht te bewaren, grijpt ze zich aan wat takken vast. Zinloos; dor en droog als ze zijn, knappen ze direct af, waardoor Feyer alle grip verliest en met een rotgang de afgrond in duikelt.